

340
cō uelit. Sētij. Lege in parere, ut ab illis pecuniam
retinēdā. Tā p̄t cūmire i p̄ponente uōem ad signādu:
p̄t en̄ bēre d̄lūgacij, vnuīm q̄ouelit notiam. Tādā:
gerandam, et alium, q̄o uelit, ne qui uenit i cognō-
em signat: Inde i frēr, qd n̄q Lex bed̄ p̄obt̄.
quocim̄ rei p̄ petia, n̄q deputāt̄ notiam i signo geran-
dam. H̄eo, dari p̄cē oēj. Tōrāi, i uolatē, idem trālā
motua, et quemilt bēre p̄ oēto d̄goēm; ati i lā di-
recti c̄ficiā, q̄a e sūm Tōrār.

L5 Dēj. I. Si i p̄oō i m̄t i a i uo-
latij, foliis cognimij signum
x̄instō tēmaū uolatij cognōremij. Si hoc repugnat
x̄pēcīa: q̄o. N̄y gōmāim, Semper deimaū cōge-
remij, f xp̄re et signat̄ frē, et x̄ri, p̄dō, si-
gnat̄ Sm̄r et x̄rī, nō maini. Tunc cognit̄ ip̄oo x̄-
pre, q̄dō cognit̄ et d̄i c̄i, ut uirū i h̄i, q̄i lin-
guām nouam adiūcunt, docēn̄t̄ i de h̄i cognōe: tri
cōgiū d̄rē, et x̄rē qdō iam̄ frequentemusum cogit
i h̄i, tēm̄ signatām̄ i n̄t̄ h̄i res let̄. Sup̄c̄ i nōe:
N̄q̄ op̄uji, qd poerī aut rūst̄ ei cognosit̄ quicq̄itati-
nē, i q̄o t̄vā-ēr̄ i stāt̄ i p̄oō, nam̄ rūst̄ ei cōt̄ nocit̄
se cō dominum sui p̄ndi, on sciat i q̄o p̄d̄lēr̄. x̄rē
dominium, et se teneri t̄legib⁹, q̄n sciat i q̄o p̄d̄lēr̄.

L6 Dēj. Sem̄y p̄cīpē m̄ deputare d̄i-
gam̄ uōem ad signādu, rostenib⁹
Sētij. M̄c̄ sic. Tij uot i signabit̄ x̄instō, i nōdem
cū uolatij deponuij i n̄rē: q̄i signum ī qd̄lā uolatij
i n̄ sit, n̄a t̄hūa signi x̄instō. P̄t ar̄vagā i illam
uōem i mansurā signuām, si onij. Tādā

346

Tradirent, quod ultra voluntatis prius, righti iste solitus.
 Tamqâ deo, ut voluntas prius p̄ter stum etiam falem.
 iuoce. Acto 20, et fratello melius; si uox nō erit signum
 xistere, et usus, deo, p̄fido loce, ngomam.
 Erit signum p̄fido, quod uox p̄diputo em sit uenit
 ad signandum.

L Reparatus. Si indeceptio solitus
 intenit lex: qđ est, si indeceptio adde-
 mitur prius in dubio signum existit. Nec ex anno, quod sum:
 Unde acceptio solitus reterat signum, quod uim beret legij.
 in uio ad signum, quod uim legij in beret, si est alicuius
 deputatum, ut tibi merari ueni i poij. Et quod huc
 acceptio h̄i rigatur ad usum signi & in isto. Nicodemo:
 sponit uocatum nihil dicit. quod est qđ auctiue hanc uocem
 est. Bâtrix, quam e qđ deputato ad signandum conibria
 Venit i cognoscem Conibria: sponit nam de ictu me le-
 gen i potam accipere, nō qđ auctiua hac uoce Bâtrix
 uentafficione coire, quia duobus. Recorla sive em
 remauim se uocem ueram, ad signandum conibram.
 qđ accipio nō right ad signum existit.

L Pro solle agorū qđ obij p̄nunt
 selenis momenta; nota l^o, qđ
 seleni retraicti deputatus nos nō in uirō i cognoscem signati-
 ri i poij tamq̄ & nō arsario conexo & signatio. Si
 qđ p̄fectio em sp̄erum i prius conexo & signatio. Nota 20.
 Seleni uenire, et auctiua l^o filabat alicuius uorij nos uirā
 recognoscem solle agorū. Et hoc, nō s̄ p̄ conexo em, quam
 deinde s̄ filabat, qđ i prius agorū. s̄ p̄ sp̄er memoriam qđ
 agorū, qđ nobis s̄tante aprina agorū s̄ filabat, at i hoc nō
 dñe uixi signi & in isto fuso.

Quarta sententia docet signum xiiii. 342

*Si et si uir ualerit siem i pramij
nisi ut auta hac uocē hō statim rā nō dū audentem.
i cognoscem signati; et hanc uim ēre spiem uulare
dīpantij, ait. Tunc; rigor m̄ facile, qā dī signum
Xiiii. tō ē i pramij. gō isti uirāo uirāder. conveidit.
gō qd̄ sp̄c̄ cognat̄ hoc auem n̄ bēt sp̄c̄. Unde co-
leḡ signum Xiiii. qd̄ n̄ p̄qd̄ p̄c̄ dure p̄dāmico-
gnocim, tangm cōneō arbaria. qd̄ ē adūendum,
n̄ uō p̄ id qd̄ p̄c̄ p̄dāmico.*

*20. Tertia. sententia ponit roem
fidelē signi Xiiii. i cōne-
xō rei, qd̄ ē signum ē signati; n̄ qd̄ tō reḡ s̄c̄t̄ co-
nexō em dōm. pro iā nā s̄c̄lē p̄n̄der. auolāde-
aga i p̄rii p̄. Et fācile reḡis̄ha & opinio, qd̄ n̄a signi
i go ē signi tō cōneō; ramy en̄ nūlām bēt cōnexō
uino. p̄ qd̄ ergo donat ad uinum potu. ignan-
dum, qd̄ am aliquid p̄ud̄. clindejto cōneō. Ad h̄c id
sup̄d adiutum, t̄ n̄. Hoc quā n̄ p̄ cōalec̄. lēp̄r̄
ramy signat̄ uinum. Et n̄ cōalec̄ p̄taij; si trui
t̄ hoc sc̄n̄vaditum ē dī uolātij, et hoc uolātij, t̄
cōliḡt̄ rogi. et hoc n̄ ut sup̄d cōlicim̄. go. so. totutaj.*

*21. Op̄onej̄m̄ 20. Signo nālī; si o
nālī dīguit̄ dīa prodentes signi.
gō ēt signo Xiiii. dīgauit̄ ab iū i poēnt̄. Ago co-
am; qd̄ signum nāle p̄ suam enta fēm̄ conēt̄ i signi
ent̄ iō cōdīguit̄ ab enta fēm̄ signi nālī. Ad iō signo
Xiiii ēla prop̄s, qd̄ ab iū de pante cura & enta
i signi h̄c dūtem̄ nō pō iālūdē qd̄ signi uolātij
Xiiii cōficij uōe, t̄sp̄t̄ ēla dīc̄t̄. Afēm̄ i p̄doem̄*

343

inponere est conexoem. Et eis cām. sed etiam faciente
enīatem signi. Alioconexam signata barbaricā

SUICCO PRIMA

D signum in isto idūmā esset
YUM A. S. WOLSTEN

22

^Dsignū in isto sit esse. Per barbarū.
Et preter rūj ad rem et ad pōdūmētū
cludat esalēr rūm ad uolatēm i rōe signi. Laborio la
sanedi. Aclūtāj. et qōi pro utrāq pēopkīmī satrōnī
et sumy xtabalitā. Ut rīgn de certatōnīmō. et um
quijā plām prīcipere pōdūbēt p̄ suā sūm. Dñi atque
ib̄ rūdice. sit sit. Ego hīre lōbēm nō tam. ut p̄tēue-
riovem. sed in sacerdotēm am. Et dñi. Mōario
hic no 257. et nūlly optē notā manq̄ hij. si et no
tre barbāhyruuiy. qōtā. Nōstrī fānti uix clariy
inōtejcat. alīqā mōntāndā p̄riuy.

23

Prenotandum 1. Seruum cōi-
soem dire rūm e salēm ad uola-
gem iponētū. ut pote illiū e sūj. Unde i. frē. si-
gnūm x in isto mārōrī. et obte rūm p̄tum i pōe i th-
gi. sīne rū ad uolatēm. ñ illigī nō quidē. Si e diu uo-
latāj. qui esalēr respiciat suā cām. b̄notandum 2.
Nōstrūm iūta nōstrā p̄via z dñi i j cond-
fij. Et rūjbu i eadēn re re p̄cētūj. Bere fūntūm. dñ-
mō pōit z primere fēm tam pōrdeūmūm. mō-
pōrdeūm ad aliu condū. Unde. ñ dñi i pōj mū-
ta. Gedt obilicōa nīrum vēm signatām p̄oam cōgō

et uolatēm, ideo Smgo & cognit. 37.

24

Notandum 3. In signo & ins-
to iu rūm ad rem, et rūm ad.

Volatēm in dari dīmō obram. Et paup p̄sp̄tō
mag & minux p̄p̄. Endorij ad rem ē cōncō ar-
baria & fōn̄ i aū uolat̄j. agō marlit̄j. signi &
pono & ad signandam rem. et rūj ad volatēm
ēad m̄met cōncō, q̄ti uitaria. Ita, sp̄t̄ p̄ ordē
ad arbātūm i ponēnt̄j, et igit̄ oī hi rūj ad eam
i diſlēm enfateim s̄t̄ tan̄j, eo mō, q̄o ead trālit̄j.
Cognit̄ obis denot obtūm cogūm, et p̄gām cognit̄.

25

Nota 4. et dīciger, cundma-
ui uolat̄j, quemdi miyarba-

rium, p̄oē n̄i f̄ adḡe, f̄ iadḡe. Gdō ī n̄i ad-
quate n̄i p̄t̄ dīpi v̄rū ad uolatēm. et ad rem de-
p̄tām, gāut̄ sic esalēr cōncō outraq; q̄d oī oī
adḡe sp̄t̄ sp̄t̄ h̄m ut arbātē cōncō x̄y i re
signata. q̄i fr̄slēr hoc ē p̄t̄ q̄lē notandum,
habituēp̄ ordēm uolatēm sp̄t̄. q̄t̄ q̄d obis
marlit̄j, akingar rūj ad uolatēm s̄t̄ positīj.

26

Prati notha rotuol̄. Gant
iam dīlimy, i signo & p̄p̄

v̄ya ad rem, et a p̄oam. q̄natingat̄ x̄v̄r̄ij ad
uolatēm, q̄o ista uorij sic x̄ri infalicu ius si-
gni i suo oī. Et dīhi: atq; t̄ signum n̄ ē nāle, i
signum nāle n̄ dicat̄rum arbātūm ad rem:
q̄o ista rūj signo & ins-
to. Sic h̄m n̄ aqua ex quā
dīhi: Id dicunt rūj rūj sic sp̄t̄ ē s̄t̄ signi
præcentij amarisi et & ins-
to, dicunt enī ibi n̄ p̄p̄
propoei in arbātūm, q̄o ē diſlē signi & ins-
to. Dīhi

25. sic i^surgo; i^s proposito arbaria multa b*e*i contra s*m*
q*a* port*x*p*r*i: q*a* sit hac proposito arbaria x*p*ra*x* p*o*nde
act*x*rem i*n* porit*n* x*f*ere signum x*in*to; a*le*ri*ci* d*icit*
I*h*ai signum ab utroq*p*rim*e*im*i* cl*u*re prop*o*em*av*
bariam, q*d* e*st* flum*!*

27 I*h*ai a*th*u*c*li*u*t*!* i*n* p*i* x*p*ri*i* p*i* p*o*o*s*
arbaria, q*n* nario x*p*ra*x* r*y* ad*uo*
late*m* de*p*ante: q*a* signum x*in*to p*o*de*re* h*e* i*cl*ud*er*
ru*m* ad*uo*late*m*. f*ac*te*r*en*t* x*o*dict*ay* d*ic*g*o*ay*!*; p*p*oo*s*
arbaria ad*q*te*s*um*p*ta i*n* p*i* x*p*ri*i*, q*n* x*p*ra*x* r*y* ad*ar*
g*ip*rim*!*, sc*ib*; i*ad*te*s*um*p*ta p*o*ord*e*im*ad*rem*!*, n*ig*ay*!*
B*e* hoc x*p*la*rt* x*p*lo*c*ogn*oy*; q*a* se*t* i*n* p*o*it ad*q*te*s*um*p*ta
x*p*ri*i* s*an*e*F*u*ad* p*o*am*!* cu*j*u*b*ay*!*, et*ad* ob*tu*m*!*
p*o* g*o* x*p*ied*tr*, m*ii* i*dag*te*s*um*p*ta p*o* x*p*ri*m* o*n* ord*em*
ad*u*rn*!*, m*io* p*o*ord*e*ma*dd*tr*u*ad*o* b*ell*i*l*oc*on*da

28 Pr*at* 2°. G*o* i*de*o signum x*in*to
i*cl*uder*e*te*s*al*or*sum*ru*m*!*, q*a* e*st*
ess*al*or arbari*m*, s*ed* hoc*o*bst*ad*; q*a*. Pr*at* m*ior*, q*a*
h*ic*ri*y* ad*rem* sing*al*u*!* i*hoc* sign*o* x*in*to et*p*ut*el*ij:
gu*tr*ari*u* ad*uo*late*m* e*st* sal*or* arbari*y*, et*tr*ao*e*, q*a*
r*y* ad*rem* e*st* s*ig*o*n*di*!*, et*x* i*in*to*cl*end*ti* ad*signum*
x*in*to p*o*re*m* arbari*u* ad*rem*, et*i* *hoc* sign*o* x*w*i*yo*
q*a* p*o*te*arb*ari*u* ad*rem*: C*id* i*pro*p*o*ec*le* sign*o* n*ig*o*!*
g*o*ra*o* sal*or* arbari*u* i*ten* sal*or* sign*u*m*!* x*in*to*!*
q*a* i*ru*m*!* ad*uo*late*m*.

29 P*ra*te*s*en*e*ri*!* Q*uel*ha cu*j*u*l* sign*o*
q*a* i*co*, q*a* e*ra*o*!* s*al*or*du*con*ato*
dim*i* cogn*oem*: Id*ri*u*ad* uolat*em* i*be*i*!* *hoc*: q*a* p*ra*
m*ior*: q*a* i*u*ad*uo*late*m* s*er*ao*!* s*al*or*du*cent*!*
p*o*am*i* cogn*oem* uolat*ij*: q*a* i*er*ao*!* s*al*or*du*ent*!*

poem i cognom signis; dier eadē cōtraō ducen. 346
di i cognominali, et xysto. Pratr. qā letāō
ecclūchūd, n̄ pōit p̄i, qn̄ en̄ p̄iē p̄idū pāo, m̄ illīz
frāli clīfrā n̄ sc̄ignit i pāoē frālērāt. q̄ ḡoēt tōt
rij ad rem i signo xysto n̄ pōit x̄ri, qn̄ sem̄ r̄fē
p̄idū r̄ij ad uolatēm, m̄ dī frā signi xystoāndū n̄
ḡij et frādēr̄ i r̄ia ad uolatēm i pōentij; sol i r̄oē
av bārij.

30 Pratr. 30 Ga siquim nōlē oport̄ arbario;
et in nāle, ut fātent̄ ad bārij i dicid̄ rū
i dependēcō i signando ad uolatēm; ḡo ē signum
x̄yngō illīz opōtum i dicēt ad illām rūm depēndo.
Pratr. cōa: ilā iclēndia pōiuā i signo nōlē aut̄olatē
sol mōlēr̄ se b̄et ad trōem signi nālē, qd̄ sol frā-
lēr̄ p̄iūi s̄i propōem nālēm: q̄ s̄ilēr̄ ēlēpendē
pōiuā aut̄atē i signo x̄ysto sol se b̄eb̄it mōlēr̄.
Pratr. ulmō, qā signum i r̄oē signi sol dicitē mēu
i r̄oē cognitēm, et rōem cognitam; ad uolunt̄z
i pōentij i r̄oē i sonent̄ n̄q̄ i pōa utr̄y p̄i signo, n̄q̄
signatur x̄ysto: ḡo signum i r̄oē i la p̄alefr̄o-
z n̄i clēdūt e frālēr̄ rūm ad uolatēm i pōentij

Si S. THI. T. fil. I. Y. V. A. S. C. V. C. U. S. T.
Dīrā sentia p̄iūlē, cōior, et
facilior. p̄iūlānque. Sigum
arbarium negit̄ tiḡi b̄alefr̄ s̄i rū ad arbarium i-
pōentij: p̄i signum x̄ysto ē cōlāc̄ signum arba-
rium: ḡo ad id bōte coricaymā. Trānt, qā signum
x̄ysto ē cōlāc̄ signum ad plātūm, ad signo ad
plātūm dīl̄t x̄lā n̄a rūm ad alio tūntate:

347

gō odiabote cor te dīngua. s̄ic et alii eis opinoj
Inact, Neo m̄dij gāo maiim, signum carbarium
eguit i h̄igj. Sine rūssarbiū frālēr icluso frālēria:
dī ponente, n̄t̄c̄ c̄fīj p̄uenī ad uolatē, dō; si eri ad
carbarium frālēr icluso i ip̄o s̄igō, at signum ē, se
i h̄issi rōe signi negomām.

32

Ethu iyrāo s̄oā ē, qā signum
x̄instō dīmīt frālēr, i conexoē
arbariam signato, et n̄t̄c̄ conexoē ad uolatē, qā
p̄ ilām, et n̄t̄c̄ istam dūcīt poam i cognoscī. Ad dōtōe
codm m̄odīgenda ē m̄iōr. Signū ad uolatē x̄māta
nā dūcīt rūm ad uolatē i rōe frālēr, dō; i rōe
frālēr, n̄go m̄im, et coam. Non n̄go, qd signum x̄
instō idoneū dīcīt rūm ad uolatē i dōt̄ n̄go ad frā
lēr i rōe signi t̄m̄iūndiat. Agelicas, propōo arba
riā eguit h̄igj fedēr i mār dīmīt ordēmā arbaribū;
gō. Dīgōam, s̄ita rōe rōe arbaria lūma ad dōt̄, dō;
si iadōt̄, i rōe arbaria h̄dūt̄, arbaria h̄ordēm ad dō
negō; et hoc solū maxē ē notanda. Im̄bū. Tūjād
ad uolatē ē dīvā e. Tūjā signi x̄instō gō x̄mūt̄
tēm̄ rūm, qā dīfrāj, qā p̄amūmār̄ ab alia dīfrāj
et alia dīfrāj illūt̄ dīfrāj x̄mūt̄. N̄go am̄: addi frā s̄i
gj x̄instō a signū nāt̄ ē rīqadrem, p̄ut̄ ead rō
x̄uolatē, n̄t̄d̄ ad uolatē, qā conēo arbaria
i rōe frālēr signi nullō m̄o ē ad uolatē. I signū
sit meūm i rōe et poam et uoluntas quatuor i rō
nōj i līgo x̄instō n̄ signū ē m̄ poā.

53

Im̄bū qd. Unio x̄ cogad sit
frālēria, p̄t̄ i h̄igj frā
ler, qd̄ icludārūm ad dōmā, rōtō x̄ cogad sit

frater tendit ad ruim dicit & suopti frater ten. - 348.
diagram ad ruim: qd sive deo qd signum x in isto. sit fratelli
signum ad platum, in poriti. Hic fratelli sinerū ad uolat-
em i pōnentij Dīgo coenū eadē mō, qd supr nō. 32.
Dincē p̄ solōe in isto signo dīpateim, qd unio ē eti-
lliū uiculum duorum, et relāo ē etiū tendit ad
ruim, qmō i gīt̄ porit i fīgi unio si rū ad x māf
relāo tēe rū ad ruim! signum iō dī in isto optime i fī-
git̄ dī sola habitus in arbariō p̄ ordēm ad rem.
Qmō p̄ re noqueri argutum, dīcendō unoem i
ripiē suam cām prodenātem i rōe vnoy, sol ram-
fum x mā, et h̄d.

34. *Inibij 3º*. Oni craturā i rōe
carturā dicit etiū rū ad
cartorem: qd ē signum x in isto i rōe signi x in isto
dēt ruim ad uolatē. Nō coam, dī patēt̄ ē qd n̄
aparet p̄ qid̄ dīud̄ fratelli carturā n̄ i p̄ tum
ad carōrem, cuius i eſt̄ fīj̄. signum iō i rōe signi
x in isto optē i fīgīt̄ dī rū ad rem et ad poam mō
supr x plato, hoc ē n̄ sumendo i lām roem arbari
ad quāce arbari, qd p̄ ut sed dicit ruim ēt̄ ad uolatē
aqā p̄cedit tamqā i fīgīt̄ eſt̄ fīj̄, ad sumendo i lā-
mād̄ fīt̄, p̄ sol rū ad rem et ad poam, i gībū orubij
sol fīt̄ signum.

35. *Inibij 4º*. Tēj̄ rū i signo x in isto
qd i lūm etiū i cludunt. No anj: qd tēj̄ rū i
se snt̄ arbarij n̄ tēj̄ qd i lūm ad uolatē
et hoc manifeſte ostendit, qd si p̄dam uariū
ad uolatē i signo x in isto, tēj̄ p̄jūn̄ p̄dunt̄ i cor-

349

iceruire signondli: sed idio invenit, quod i se sint ar-
barji: ergo hoc in genitariis ad uolatatem, quod si qd
marteri, et nichil dicit signum Christi rem ad uolatetem
not enim inlogimur de mariste signi, sed illud fratello-
rum i nro signi.

350

Argues 2º. Signum Christi non solum
fratelli signi egredi translatem: ergo solum
ratio fratelli signi includitrum ad uolatatem. Dico autem:
Signum Christi non solum fratelli signi egredi translatem:
Hoc est, quod si datur; fratelli i nro est effici uolatetis, datur; hoc
est, quod i nro est frater. Fratelli signum Christi, quatuor sumi-
t ut pordem ad uolatetem, hec i nris: signi. Sunt istam ut:
tutti, quatuor sumi pordem, ad uolatetem. Et ad rem Christi uolatetem
Unde riu spente signum Christi, in his ad uolatetem. Si
fratello propano malebit mariste in signo signo,
in sancta causa prouidentem i nre, sed ad uolatetem cog-
nendum, et ad rem secundum i nre, ite est quod si
est in pacie egredi translatem Deo fratre, ea est oratione, et hinc
sunt causality ca maris i nre rem ad Deum, sed non
ad solum

37

Argues 3º. Signum Christi non solum ad
uolatetem frater inclusum, nisi ut arbore-
rium, sed cum dici neguit, quod aleph non erit signum
Christi non primum, quod si e obiecte ad uolatetem in da-
trabar i nro frater includitram ad uolatetem. Dic
frater, quod i nre signum Christi non primus riu ad uo-
latetem, periculum signum Christi uolatetem obiectum. Pro
signum Christi non est frater ut arboreum, si eru
ad uolatetem frater inclusus in uolatetem arboreum
ad uolatetem, quod hoc non est identice. Unde i

Unde i rōe signi p̄fūr. p̄ ruīm arbātūm ad rem, at 330
ad p̄cām & uolatē, nūō p̄ ruīm ad uolatē. Ad dī sō-
ēm dīfiniōj signidico p̄ illām, i valām & uolatē dīteriū
illigī conexoem arbātiām dēlrem, p̄ q̄amalij quīr.
ad signādī.

37 **X**dictij collēj. Signum nīde crānum
i rōe signi nālīn i clūre 3^m ruīmael..
crātorēm. Sī signum hālē q̄d ē q̄ia i cludēre 3^m
ruīmael. lōtūm, nō signum, q̄d ē fūj iature 3^m ruīm
ad cām, sī dī oīr hōrūj hēre. sē malōr ad roem sign
Non dubō, qd signum nālē crānum, id mādicā de a-
līj māterē, ut p̄hē sumptūm i cludāt ruīm ad crāto-
rem, hoc uō it ē i rōe signi nālīj. sōge locāndo, q̄a
ut sic sol p̄fūrī p̄ conexoem nālēm dī signiō. Ge-
rejmo. & coāmō fāndūm sit dī signo nālī. Reotoo-
rer nī dīre e. hālē ruīm id opēndit ad uolatēm, &
senōe p̄nq̄d signum & injsō tāret e. hālē ruīm ad uo-
latēm, iet dī signo nālī dīendo p̄tārem, e qd eēn-
spīj opōtē. b. signe coi.

PATRICKUS PRIMUS

CLASSIS UJUJS SIGNI XIMERO

39 **P**rimūm du biūmē: Biūsu si-
gi ximē nārī i p̄ederē dēpōdē
Cogniō rei, qd ē signum, ut afectē ipoem, t̄ iau
signō; t̄ iau xno. Hētiākē; Prāt, qd sīnū. omo
cognām rem, qd ē signum ut afectām i nō soem; i-
pōtē ē qd xūrī ilīw ueniam i cognōem signati; ut
sernit i uocēm grām, et i gorante illīw ipoem.

351

gō ē cognitio signi & in isto ad illū usum.

¶

Secundum duobus modis.

rignatur, qd i utente signo

Xixto preceps aliquā cognitio signi, hoc ē, qd dī-
gnō signatūm cognet. Tercuēq; i mentis līcū
xpiem memoriam. Reō nōtō. Vnde si quis pro-
fō cognat hanc uocem. But a fām; pōsōē, pō
uinitre i cognōem. Ita, qd uīj nūlāmāntia hābit
cognōem rā. Prīm, qd i cōta uox. Ita a fā i pōsōē co-
nētricūm suo signatō: gō. Si quis ilam i tā cognat
uinitre i cognōem. Ita. Dīfrām, qd si quis cognat pō-
fē nām i qnij uoniet i cognōem sumi, qnui pūm
antea nō cognovit: gō. Silēr si quis pōfē cognat uocē
ut a fām i pōsōē inducerit i cognōem signi, signi, qnij
nūqñ ilud cognovit ut pēt actusūm signi xixto;
pōfē cōtē sebere, qd fātē spēi memorie signi
ante cogit, sed sū sebere, qd dērātā spēi uocē i
ipotā, ad signandum.

¶

¶ De 2. Paliquis ex Horib; si-

qij uideogramm nō pēt cognōe,
Expiem rejuvenatq; nō pēt uirē i cognōem illū: gō.
actusūm signi xixto nārō pōrīquirīnāndij
cognitio signi: Dīans. Si aliud ex rāmūm i cōtē ut
i potūm ad signandum pōfē cognat nō pēt uirē i co-
gnōem rejuuenāly, nō gōans, si lūmīnē cognat
condōans. Et hoc uisuerit i signōiali i nārā-
li, si quis enī i pēfē cognat solem nūvēit i cognōe
auri, qd sol nō pēt pēture; et m̄t hoc nō sequit̄, qd
pōrīquirāt̄ cognitio auris in signis cognatis sol;

Solem p̄ fe ut sentem uirtem ad prodendum au-392
rum ueniet i cognoscem auris, sed nulam ante
Cognoscem auris gereret.

L2

Pr̄p̄bi i deo x p̄fā cognoscē

Solū cogre bāvum, qā uir-
gū solū ad idēndum aurum ē illi i hā: Id cognoscē
nō ē i hā uō: gō eī p̄fā cognoscē uocē nō it quis
uirē i cognoscē signati, si lūdā eī nō cognoscē.
Ngo dñj; solū nō p̄fā cognoscē nō i deo ducit i cog-
noem aurii qā uirgū p̄cūua aurii ē i p̄ i hā, sed
qā p̄ hanc uirfēm cōnētū d̄ auro. Unde fūok p̄ ip̄cē
cōnātū d̄ signatō, qnūj hōc i situoi i hā, s̄ i mūt
afā i p̄cē p̄fē cognoscē, ducet i cognoscēm rej si-
gnatō, qnūj nullū p̄cessit ilū cognoscē.

L3

Nōj 20. n̄ p̄ cognoscē signatū.

X uisigni & tñstō, nisi p̄fā d-
pendatī: sed sp̄cē signatū nārō riquimū ad ilū
apremoem: gō. rēt̄, sp̄cē signatū tñqun fr̄ nārō ad
ilū apremoem idēntitām, dolo, ad apremoem dñst̄
uam, ngo mīm: Nam qdō apremoem ignem x uis-
mi, apprenſiō ignij, qd̄ p̄ sp̄cē fami, ut dñst̄
dī cognoscē ab triua, qd̄ sit p̄fā signatō sp̄cē. X
gō notabij, qd̄ qd̄ apremoem ignem x uis-
mi, nām i hā signatō. Pr̄p̄bi i cognoscē signatō rep̄ire
fralitās rep̄tua, sed hac nā ab alio; sed tota signatō
prouenire p̄: gō sensi, x tñst̄ sp̄cē signatō
iust̄ signi & tñst̄. Stendit mīr, qd̄ tñ fralitās
neguit prouenire ab alio, dñ sit rep̄tua, nā cog-
noscē, dñ una cognoscē nō currit ad alio eī: gō. Ngo
mīm, sed p̄ p̄rouire ab sp̄cē signatō dñre, dolo, iedre, ngo.

393

Aproposito in dico, qd sit tij statim renud puerum ne-
gatibiliti, et a cognoscendi signi, puit mādū signi, ut
ipoh; et rāo ē, qd i tij spieceptē signum ut concur-
d. signat, it it sem iātē in restarō i nūm signata.

A 4

Repiatib; tij ipso est aliquid male, et
nō p̄ficūm: qd negat, supelere siem
signat: qd det. tātē spieceptē iātē iātē signat. Dic.
qd co om̄. Supereritque spieceptē signat iātē pro-
dencio p̄ne cognoscendi signat; id est tamq rāo mo-
tuā, nō co am̄. Igitur spieceptē curriti me p̄ne ad
cognoscendi signat, et h̄nā cognoscendi signi tamq rāo mo-
tuā spieceptē, et detractatā ad cognoscēm signat.

A 5

Tij 3. Ad usum signis nālī iātē.
Statim nālī rātē, et rāo sp̄cūm
signat: qd et ad usum signis inst. Pratātē; qd
si secy anatudē recipiens usum reente uicidat
sum, nō uenit tūi illius iātē cognoscēm ignū defechus spie-
ceptē ignū: qd ad usum signis nālī iātē idē iātē-
nālī, nālī, rātē, et rāo sp̄cūm signat. Pgoam̄,
et ad probō om̄ tātē qd am̄. Secy ubi primū rece-
nit tūi locim, si uicidat sum, nō uenit iātē cognoscēm ignū,
sp̄cefectē cognat nālī sum, nō am̄, si sum sp̄cefectē
cognat, nō id ē dātē am̄. Am̄ qm̄ iātē berēt sp̄cūm
ignū. Itamen nālī sum sp̄cefectē cogret si uicidat
nālī iātē cognoscēm ignū.

A 6

Actū collē. qd mā iātē signis
iātē prodāt iātē. Audiū qd hanc
uocēm Deū, trāc facū dōm̄ meū tūi uocē, ut sp̄cūm ci-
fat spieceptē minorūq tūi uocē iātē nālī sum p̄ta, id est
qfē ipsoe, tūi ātingere negat sp̄cūm, trāc iātē.

394

statij, et clenditij ab hac spic memoriam elicet.
ptum cognoscere uocem ut tam ipsoe; Tu o ate-
ri e nequid est ipsoe, qui latam idivit, et ipse atrit
signaturem, illud est attingit idivit: stat huc in dali
us signis ipsoe: hic illius cui signi cogniti elicit
lam cognoscere divit, et ex primis signis, quae cog-
ni idem habita est uisigni xixit, et in dali
illius usus.

Secio secunda

Unde mensura iuxta

AT sensuq; qæstdy; an signo i-
di primo mesuranda sit a-
cognoscere ipoentij; an anochia, qm ipoentij tendit
audienti, id est an uox uj romæ signet xii
iposog eo mō, qd Roma sibi ab ipoentij, an eo
mō, qd audiens p̄t romam cognoscere, et i primis ser-
uum ē signo iū iū 2. monsuvariā signo ē iauſ.
ista ut signum nō aliud signet, nō dñi mō qd ipoentij
uult; rāo ē, qd uix signandi ī cū 2. foia p̄uinit
auolat ipoentij; qd signum illud tantum, et eccl
mō signabit, qd ipoentij uoluerit; quemadmodum
Lēt, et uolumē nō ad aliquid nisi alio mō obligantim
Legislator, et uenit uult. Acte nō id ē regu-
lari atq; acipere uim signandi uix ē signandi
foia p̄uinit ab iū uolatij. Sicut uigor legij, regu-
lari uō hic id ē, atq; id qd p̄ ipoentij itendit, et
aqd ipa i pōo diuinitati signandi ī cū ipoentij
ausuola tij, cuius regula ē, finit intentij.

L. 8.

Sit pars ratio: signatio signi xixij.
Se i pōo ordaria, qā hoēj coēr utum-

trī depondij uoibij acēlmutūm comērha mēnsura-
trī tām acōgnōe i pōentij, qā audentij. hoc ē au-
dentij x uī i pōo sōij tantum p̄ cōnit, qntūm i pōenycō-
gnit. Itā muñt hī Rōes. Prōlī, qā i pōo ordaria
me sunranda ē p̄ fñem itentum ab homibj i de-
putandij uoibj; atq̄ hñy ē manestare alij p̄ p̄jor
p̄tij, se urej cō mō qō i p̄cay sp̄num. q̄ uocuntur
audentij cō mō cognāntres, qō i p̄i cognūnt: jō ab ipo-
enij, et audentij cognōe mēnsuranda & ordaria i p̄j.
Et si nohā uidentij ē posterior ipoē, q̄at posteritaj i l
ē i l secuē, n̄ uōtj i teniō. Qd si uāclēn remcla-
riū p̄p̄id, qam i poem id erēf p̄accen, hī dūli i ḡi
xīstō, dāliundē.

L. 9.

Huic resoli duplex oponit sentia,

L. docet i pōoēm mēn.ari a sola
cognōe audentij. Qd sit a sola cognōe i pōentij men-
tari. Propriama sentia clēj L. Finij i tentu ab i-
ponente ē manestatio p̄tij: Id hanc manestatio ē no-
tia i audente: qđ p̄ hanc sol mēnrandā ē i p̄j. Dij:
jō mīm; hanc manestatio ē notia i audente, utque hīj
sumpta, rīgo. ē notia sīlī cognōj i pōentij, dōmīm.
Itā i pōoēdordaria ita regulārī acōgnōe auden-
tij ut limitērī acōgnōe i pōentij. Itā bij. Impō
dātāj uolatij, dātī regulāria suō finē, hic atēm
ē cognōe audentij: qđ. Acō sol senti xīmīa, qd re-
gu lēr i p̄p̄a p̄ cognōem audentij, hī uōt qd i regulaē
ēt p̄ cognōem i honenij, Et si cognōe audentij nūlam
uīmet efficiāt p̄oēm, nōc i t̄ fait, qā ut regu-

regule trahilla satij c illa b e r e p. fine

50.

Dij 2°. s o t t a m p d e s i g n u s

356

proen lati nū, qam i noon
Gruim: Et uidetur credibile, qd i ponentij equa-
lem buerit cognoscim de solle: gō cognitō nō en-
suratur a cognitō i ponentij. Dij gō māim, si i ponen-
tij equa lem habuerit cognoscim, sed māim, si bu-
erunt i equalē, nō māim. Dindelicq dicitur mī;
Nō gō coām. Dij 3°: Impō Dīna nō resuratur aco-
gnoscē Dei: gō rīj i pōb i hominib⁹. Ut tendit frātij, qā
alēr signa a deo cōputata, signariēt mō i pōb pō-
scō, sit Dei ea cognit. Hęc quā pōem ēē de spōcav-
daria qī hōj ad commercium, nū de x̄ia ordaria;
quāly cārta. Perij pī 2°. Mensari aco cognoscē Di-
na, nī adq̄e lūmpa, s̄lī adq̄e, pūt acomoddat̄ cognoscē
hōj, Deūcēn, qdō aligat̄ doñutāt ad signandum optē-
nouit, qd̄lq̄t cratūra x̄ti signi pōt̄ cogriere; acj
iñde fātūm uult manystare, qd p̄uidet cognoscē-
dum ab uterib⁹ pī signo, et hoc mō regulat̄ qī
cognoscē Dīnam

Dij 3°. P̄ iñterūmendaūm
iñpōe ordaria: Salij mentit, nī
iñtendit manystare suum Iptūm: gō. Dij gō mīm,
nī iñtendit manystare suum Iptūm iudicium, salij
aprenserum, x̄gō mīm. Qd̄lq̄t quī iñpōe uocēm, ad
signandum est telaj c̄c auricā, s̄lī s̄lī tēj nō ē, s̄lī
qī bēt alioz Iptūj, unum yedantem telaj nō ē
auricā, et alīum amentem c̄c auricā, p̄i mūm
Iptūm occludit, et 2īn alīj manystat̄, et p̄
tum quīz mīm mesurati pōt̄. Interēj: gō iām.